



ת"פ 37451/07/14 - מדינת ישראל נגד י' ב'

בתי המשפט

בית משפט השלום קריית גת

ת"פ 37451-07-14
ת"פ 33071-05-13
02 דצמבר 2015

בפני: כב' השופטת בכירה רובין לביא

בעניין: מדינת ישראל

נ ג ד

י' ב'

המאשימה

הנאשם

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד - שחר גו'רנו

הנאשם - בעצמו ובא כוחו עו"ד - ליאור רונן

ק. מבחן איתמר כהן

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין

הנאשם הודה והורשע במסגרת הסדר טיעון באשומים כמפורט:

ב- 18.5.13, בשעת בוקר, תקף שלא כדין את אשתו ר', בכך שהיכה בראשה ובגבה במכות אגרופ - עבירה של תקיפת בת זוג; ובכך שבתאריך 16.7.14, התווכח עם אשתו בנוגע לאוכל, גידף אותה ללא הפסקה וגם את אמה. המתלוננת אמרה שאם לא יפסיק תזמין משטרה, בתגובה תקף אותה בכך שהיכה בה עם ידו בפניה, באזור אוזן ימין ולחי ימין והיא נפלה על הכורסה. הוא גרם לה חבלה של ממש, אדמומית באזור האוזן. בהמשך הוא דרך על מאוורר שעמד על רצפה לידה, תפס את חוט החשמל ואיים עליה באומרו, שיפגע בה. בהמשך, היא ניסתה להשתחרר ממנו ולצורך זאת הייתה אותו עם המאוורר בראש. הוא גרם למתלוננת חבלה של ממש, שריטה באצבע יד ימין ובכף יד שמאל. בהתנהגות זו הפר הוראה חוקית שניתנה על ידי בית המשפט שאסר עליו להיות בקשר עקיף או ישיר עם המתלוננת.

לחובת הנאשם הרשעות קודמות בעבירות אלימות, החל משנת 97', 3 עבירות של תקיפה בנסיבות שונות והיזק לרכוש בזדון; בשנת 2003 נדון בגין תיגרה; בשנת 2005 נדון בגין תקיפת בת זוג והרשעתו האחרונה מ- 28.6.11 תקיפת בת

עמוד 1



זוג, בגין עבירה זו הוטל עליו מאסר מותנה של 3 חודשים וחמם על התחייבות בסך של 3,000 ₪. העבירות נעברו בתקופת התנאי.

הנאשם הודה במסגרת הסדר טיעון שכלל תיקון כתבי האישום בהסכמה כי ידחה לקבלת תסקיר ואם יתברר כי לוקח אחריות, מביע חרטה, משתף פעולה בטיפול, לא נפתחו תיקים והמסוכנות פחתה, תסתפק התביעה ב- 5 חודשי מאסר בעבודות שירות, כולל הפעלה של המאסר המותנה, כשקיימת אפשרות כי אף יסכימו להפחית מתקופה זו וכן פיצוי כספי אם יתגרשו. אם לא, תעתור התביעה למאסר בכלא.

כמו כן נתקבל תסקיר בינים שאפשר הקלה בתנאים ויציאתו לעבודה.

הסניגור עמד על כך שקיימת אפשרות שהתנהגותו האלימה היא על רקע בעיות נוירולוגיות, לאחר שעבר אירוע מוחי. קצין המבחן הסביר שהוא לא יכול אם התנהגותו נובעת מפגיעה נוירולוגית או אישיותית.

הסניגור הציג בפני בית המשפט דוח פסיכודיאגנוסטי וכן חוות דעת פסיכוגריאטרית מיום 12.5.15, מהן עולה כי הנאשם סובל מבעיות קשב וריכוז, מתקשה בקליטת מידע, הזיכרון מצומצם, הקשר השמיעתי פגום, מתקשה בסריקת מידע חזותי ועוד, אך לא נתגלו הפרעות בחשיבה ובתפיסה. קיימת נטיה להצפה על ידי גירויים, דפוס חשיבה קונקרטי. מתפקד כפי הנראה היום ברמה של פיגור קל. תפקודו נפגע בשל גורמים אורגניים-רגשיים. כמו כן, עולה כי התובנה באשר למצבו הרפואי לקויה. תפקודו לקוי. סובל מדיכאון מינורי. לעיתים, סובל ממחשבות רדיפה **והתקפי התפרצויות זעם וכעס הבאים לידי ביטוי באלימות מילולית ופיזית רק כלפי אשתו**. כמו כן, סובל מהפרעת אישיות ובמצבי לחץ נכנס לחוסר הבנה חלקי וחוסר שיתוף פעולה חלקי.

טוען הסניגור כי בנסיבות אלה היה על התביעה לעמוד בתנאי ההסדר, לאור ההדגשה שהדגיש לאחר הצגת ההסדר בבית המשפט.

נתקבלו תסקירים מהן עולה, הנאשם כבן 61, נשוי, אב ל- 5 בנות בגירות, עלה ארצה מגרוזיה, סובל כאמור מנכות ובעיות רפואיות שונות. הוא שוחרר בתנאי מעצר בית לבית בתו באשדוד. שירת בצבא שירות מלא. עבד 34 שנים בתחום ליטוש היהלומים. כאמור, עבר אירוע מוחי ובשנת 2004 אושפז מחוסר הכרה תקופה ארוכה ולאחריה עבר שיקום ארוך, אך סובל מבעיות שונות הגורמות לשיכחה ועצבנות יתר. הוא נוטל טיפול תרופתי ומתקיים מקצבת נכות. בטרם נעצר עבד בחב' המשקם. אשתו אף היא נכה, מאז שנת 2004 חלה מתיחות בשל מצבו וחוסר סבלנות של האישה כלפיו, לטענתו. בשנת 2005 שולב בטיפול קבוצתי, אך לא חל שיפור ביחסים. בשנת 2013 לטענתו ביקש ממנה להתגרש, אך היא סירבה. לדבריו, היא מאיימת עליו ואשתו מתגרה בו. הם התרשמו שנוטל להשליך האחריות על העבירות על המתלוננת וגורמים חיצוניים ומצמצם ממידת אחריות, תוך שחש תחושת קורבנות. הם מעריכים כי מדובר בהתנהגות אימפולסיביות וקושי בויסות רגשי והצגת עמדות מגדריות נוקשות. לדברי המתלוננת, הוא נהג כלפי באלימות כבר מתחילת נישואיהם, והאלימות רק הסלימה עם השנים, אך היא בחרה שלא להתלונן מתוך חשש. היא לא התלוננה כי לא רצתה לפרק את המערכת הזוגית ולפוגע בבנות. היו מקרים שנעלה עצמה בחדר לאחר ויכוח מחשש שירצח אותה. היא חשה מאוימת מפניו, חוששת שיממש את איומיו ויפגע בה.

בעבר הוא הפסיק להתיצב למפגשים הקבוצתיים והתקשה להתחייב לתהליך טיפולי ארוך. מאידך גיסא, שיתף פעולה במסגרת צו מבחן.



אין ספק שקיימת נזקקות טיפולית גבוהה מאוד ולהערכת שירות המבחן הוא בעל רמת סיכון גבוהה לביצוע עבירות דומות בעתיד בדרגת חומרה גבוהה. לכן, ממליצים להפעיל המאסר המותנה התלוי נגדו, להוסיף מאסר על תנאי והתחייבות כספית לצורך הרתעה.

נתקבלה חוות דעת ממנה שמצאו כשיר לשאת מאסר בעבודות שירות.

באשר למתחמים העונשים בעבירות אלימות במשפחה.

באשר למתחם העונשי הראוי למי שמאיים על בת זוג בהווה או בעבר :

בע"פ 2037/92 יצחק בן דוד נ' מדינת ישראל, מיום 22.6.92 (לא פורסם) נקבע:

"בית המשפט מצווה לשרש את התופעה של אלימות שבתוככי המשפחה, שנעשית יותר ויותר למכת המדינה, וכן מצווה הוא להגן על הצד המוכה, שלא תמיד כוחו עומד לו להגן על עצמו. הרתעה זו צריך והינתן לה ביטוי על ידי השתת עונש מאסר משמעותי, למען ישמעו ויראו, הן מי שהורשע במעשה אלימות והן עבריינים בכח".

בברע"פ 1293/08 אלכסנדר קורניק נגד מדינת ישראל, מיום 25.6.08, מדובר בנאשם שהגיע לבית בת זוגו, ממנה חי בנפרד, כדי להשיב בתם לרשותו, על-פי הסדרי ראייה, ואיים כי יפגע בה. הנאשם צירף שני תיקים נוספים בעבירות של תקיפת בת זוג ואיומים, הוטל עליו מאסר בפועל של שנה וכן מאסר מותנה של שנה למשך 3 שנים בגין כל עבירת אלימות כולל איומים, וכן קנס בסך 5000 ₪ והתחייבות בסך 5000 ₪.

על פס"ד זה הוגש ערעור לבימ"ש מחוזי שנדחה, וצוין שגם לעניין העונש נשקלו שיקולים ראויים ואף שעברו של הנאשם נקי, מדובר בענישה שאיננה חריגה והיא משקפת מדיניות הענישה כלפי מי שתוקפים את בנות זוגם.

לדברי כב' השופט ג'ובראן בנסיבות אלה לא מצא סטיה מנורמת הענישה המקובלת וכי העונש הולם.

הערך החברתי המוגן, הראשון במעלה, לכשמדובר בעבירות אלימות כלפי בת זוג, בין מילולית בין פיזית, הינו הצורך להגן על שלומו ובטחונו של הציבור בכלל, והחלשים בחברה שאינם יכולים להגן על עצמם בפרט.

העונש ההולם מי שמרים יד על חלש ממנו, הנתון לחסדיו, מאיים עליו ומעמידו במצב שחש סכנה לחייו, הינו ללא ספק מאסר. ניתן להימנע ממאסר רק אם נסיבות העבירה ברף התחתון, והנאשם לוקח אחריות מלאה על מעשיו, מביע חרטה ואם צריך, משתלב בהליך טיפולי - שיקומי, שיש בו לצמצם במידה רבה המסוכנות הנשקפת ממנו.

אם מדובר באיום בנסיבות חמורות, קיימת נזקקות טיפולית, אך הנאשם לא מכיר בכך ודוחה כל הצעה טיפולית, וקיימת אפשרות להסלמה באלימות, יש להחמיר עימו ואפילו אם מדובר במי שבעת העבירה עברו היה נקי.

בנסיבות חמורות, כשנלוות לאלימות המילולית ולאיומים, תקיפה הגורמת חבלות של ממש, על אחת כמה וכמה שיש להטיל מאסר, לתקופה שבין 10 עד 18 חודשים.



במקרה שבפני, לאחר תיקון כתבי האישום, מדובר באלימות שאיננה ברף העליון, אולם מדובר באדם שלחובתו הרשעות דומות ובשני אירועים נפרדים, ולכן בהחלט מדובר בעבירות שהעונש הראוי בגינו הינו מאסר בכלא. מאידך גיסא, לא אוכל להתעלם מכך שסובל כאמור, מבעיות נוירולוגיות, פגיעה מוחית, פיגור קל כתוצאה מאירוע מוחי, קושי בויסות כעסים, בין היתר, על רקע פגיעה מוחית. בעיקר שמעתי מפי הבת, אצלה מתגורר תקופה ארוכה, כי הוא לא נוהג באלימות אלא באופן מתחשב ומכבד. גם מהתסקיר עלה כי האלימות מופנית כלפי המתלוננת.

לדברי הבת, הוא נמנע לחלוטין מליצור קשר עם המתלוננת.

אין ספק, כי בשל מצבו, שליחתו למאסר תביא לפגיעה ממשית בנאשם והוא יתקשה לעמוד בתנאי המאסר.

שמעתי מפי הנאשם כי הוא מאוד מעונין לצאת לעבוד ולבצע את עבודות השירות.

אני גוזרת על הנאשם עונשים כדלקמן:

1. מאסר בפועל לתקופה של 6 חודשים, בעבודות שירות בקרן שיקום מוגבלים, במפעל מוגן באשקלון, וזאת 5 ימים בשבוע, 8.5 שעות יומיות, בעבודות אחזקה וסיוע, מנהלה ושירותים בפיקוח עזרא אילן.

תחילת המאסר מיום 12.13.15 ועליו להתייצב בשעה 08:00 במועד זה בפני המפקח על עבודות השירות לצורך קליטה והצבה במפקדת גוש דרום ב"ש, ליד כלא ב"ש, (אוטובוס אגד מתחנה מרכזית בב"ש קו 46).

על הנאשם לדווח לממונה על עבודות השירות בשב"ס אודות כל שינוי בכתובתו ובפרטיו.

כמו כן, מוסבר לו כי עליו לעמוד בתנאי הפיקוח וביקורות הפתע וכי כל הפרה תביא להפסקה מנהלית של העבודות ולנשיאה בעונש בין כותלי הכלא.

2. הנני מורה על הפעלת עונש של מאסר מותנה של 3 חודשים כפי שנפסק על

תנאי בבית משפט שלום אשדוד, ביום 28.6.11 בתיק מס' 942/09 לריצוי באופן חופף.

3. אני מטילה על הנאשם 6 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים והתנאי הוא שלא יעבור עבירות בהן הורשע.

4. אני מורה על חילוט סכום של 3,000 ₪ על פי התחייבות עליה חתם בת.פ. מס' 942/09 ביום 28.6.11, בבית משפט שלום אשדוד, באופן שישולם ב- 10 תשלומים שווים ורצופים החל מיום 10.2.16 או 90 ימי מאסר תמורתו.

אם לא ישלם אחד מן התשלומים במועד יעמוד כל הסכום לפרעון מידי ויגבה כקנס.



5. הנאשם יחתום על התחייבות בסך 5,000 ₪ להימנע מביצוע העבירות בהן הורשע במשך 3 שנים מהיום.

אם לא יחתום על ההתחייבות, יאסר למשך 90 ימים.

זכות ערעור תוך 45 יום מהיום.

ניתנה והודעה היום כ' כסלו תשע"ו, 02/12/2015 במעמד הנוכחים.

רובין לביא , שופטת בכירה

החלטה

לאור הסכמת התביעה, יוכל לשלם הסכום של 3,000 ₪ ב- 20 תשלומים שווים ורצופים במקום 10 תשלומים. בית משפט במכוון לא ניכה את תקופת המעצר, שכן אין שיקולי שיקום שמצדיקים הפחתה מהמתחם העונשי ובית משפט קבע מתחם העולה על 6 חודשים .

ניתנה והודעה היום כ' כסלו תשע"ו, 02/12/2015 במעמד הנוכחים.

רובין לביא , שופטת בכירה

צו הגנה לפי החוק למניעת אלימות במשפחה,



התשנ"א - 1991

בנסיבות אלו, ניתן צו, האוסר על הנאשם:

נאסר על נאשם ליצור קשר ישיר עם אשתו, ר' ב'. אין בכך לאסור אפשרות שיכנס לדירה המשותפת, ובתנאי שיעשה כן לאחר תיאום עם רותם בטאשוילי באמצעות אחת מן הבנות, על מנת להבטיח שלא תימצא בדירה באותה עת.

האיסור יעמוד על כנו למשך 6 חודשים מהיום בהסכמת הנאשם.

ניתנה והודעה היום כ' כסלו תשע"ו, 02/12/2015 במעמד הנוכחים.

רובין לביא , שופטת בכירה

החלטה

יש לקזז את סכום הפקדון מסכום ההתחייבות והיתרה תוך 60 יום, בשונה ממה שצוין לעיל.

ניתנה והודעה היום כ' כסלו תשע"ו, 02/12/2015 במעמד הנוכחים.

רובין לביא , שופטת בכירה